

Kalorieværdi er 422, vil det sige, at der kunde fremstilles 8,440 Mill. Kalorier. Men denne Værdi er lige saa stor som Værdien af 10½ Mill. kg Kartoffler eller ca. 105,000 Tdr., og denne store Kartoffelmængde repræsenterer en Niendedel af hele Landets samlede Kartoffelavl. Hvad vilde det nu koste vort Land? Det er saa langt fra, at det vilde koste vort Land noget, at det tværtimod her drejer sig om at skaffe en ekstraordinær Indtægt for Landbrugene, særlig de mindre Landbrug i vort Land, en Indtægt, som er meget større end den, der kommer af vort Lands Hønselhold. Man kan nemlig i Øjeblikket faa 2½ Kr. pr. kg for Champignons, det vil altsaa sige, at man paa 4 m² med et Udlæg af knap 3 Kr. er i Stand til at faa en Bruttoindtægt paa 90 Kr., og denne Bruttoindtægt er næsten lutter Netto. Netop fordi det drejer sig om Fremstilling af saa enorme Mængder Næring, og fordi det er en saa overordentlig indbringende Virksomhed, vil jeg rette det Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister, om han er villig til ved anden Behandling at prøve paa at faa en Bevilling vedtaget til de Landbrugere, der er villige til at gøre det første Forsøg med denne Dyrkning. Thi skønt det egentlig er mærkeligt, viser det sig, at til Trods for, at der kan stilles en saa fortrinlig Rentabilitetsberegning op, holder man sig borte af Frygt for den Risiko, der er; og for at man kunde komme bort fra denne Frygt, vilde jeg sætte Pris paa, at Landbrugsministeren vilde forsøge paa ved anden Behandling at faa bevilget en mindre Sum til Støtte for de Landbrugere, der vilde gøre Begyndelsen. Det er altid saaledes, at de klogeste lever af de konservatives Dumhed; de klogeste begynder i Tide og høster Fordelen, og saaledes vil det ogsaa gaa i denne Sag. For at faa de klogeste sat i Gang ønsker jeg, at man skal give dem en lille Støtte, saa at de ikke skal løbe alt for stor Risiko. Man kan da hurtigt faa at se, at Danmark bliver det førende Land ved Fremstillingen af denne Livsforbrødenhed, som kan sælges over hele Jorden.

Jeg har dernæst et andet Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister. Det drejer sig om Opdyrkningen af aabne Arealer ude i Statsskovene. I disse Tider, da det er saa overordentlig vanskeligt at forsyne Befolkningen med de nødvendige Livsforbrødenheder, og da det er ganske særlig vanskeligt at faa de nødvendige Foderstoffer til Husdyrene, forekommer det mig, at det er i Landets Interesse,

at der ikke er en eneste Mulighed unyttet, naar der kan fremstilles flere Livsforbrødenheder, hvad enten de direkte kommer Menneskene til gode, eller de først ved at blive fodret op ad indirekte Vej kan komme Menneskene til gode. Nu ved jeg, at der rundt omkring i Statens Skove ligger betydelige aabne Arealer, som i Øjeblikket ikke bruges paa en Maade, der efter mit Skøn er forsvarlig. Der er f. Eks. alene ude i Klampenborg Dyrehave 370 ha aabent Græsland. Paa dette aabne Græsland gaar Hjortene i Dyrehaven, og de opretholdes der foruden ved det Tilskud af Hø, de skal have Vinteren igennem. Jeg vil gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, om han ikke er enig med mig i, at det i en kommende Tid under saa uhyre vanskelige Ernæringsforhold er for kostbart for det danske Samfund, at det her paa dette ene Sted lader 370 ha Land ligge hen som Græsland for Hjorte, der kan undværes. Paa lignende Maade er der rundt omkring i vore Statsskove ganske tilsvarende Landstrækninger, som ved en rigtig Behandling allerede i det kommende Høstaaar kan give en overordentlig stor Afgrøde. Jeg vil derfor rette det direkte Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister, om Ministeren vil være villig til allerede nu efter Forhandling med Finansudvalget at træffe de Foranstaltninger, som er nødvendige, for at man paa en rationel og forsvarlig Maade i Samfundets Interesse kan udnytte alle saadanne Strækninger, som det danske Samfund maatte være i Besiddelse af i sine Skovdistrikter.

Dernæst vil jeg rette endnu et Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister angaaende Opdyrkning af Hedearealer. Ogsaa denne Sag har jeg tidligere været inde paa, men jeg maa sige uden noget Held. Nu er det mig imidlertid bekendt, at der ovre fra en Hedeegn i Jylland er sendt den højtærede Landbrugsminister et Andragende om Statens Bistand for at faa 1,000 ha Hede opdyrket enten paa den Maade, at Staten i et vist Aaremaal behandler denne Jord og derefter igen overdrager den til de oprindelige Ejere mod, at de holder Staten skadesløs for dette Arbejde i stor Stil, eller ogsaa paa den Maade, at Staten paatager sig det store Arbejde med al denne Stordrift, der skal gennemføres, og saa, naar Tiden er gaaet, afkøber de private Ejere, som ønsker at afhænde deres Jord, denne Jord til den Pris, Jorden var værd, da Staten begyndte sine Forsøg. Naar jeg nu retter det Spørgsmaal til den højtærede Minister, hvorledes han stiller